

hlavně proto, ježto provisijní pojištění hornické spočívá na systému rozvrhovém, naproti tomu invalidní a starobní pojištění zaměstnanců na systému kapitálovém. Ústřední bratrská pokladna dosud ani neodevzdávala ani nepřijímala převodní částky. Tomuto nezákonnému stavu byla učiněna přítrž výnosem ministerstva sociální péče ze dne 28. ledna 1933, č. 13.876/IV/3/1932, v němž bylo jasně vysloveno, že § 242 zák. č. 221/1924 ukládá zúčastněným nositelům pojištění povinnost ku převodu převodních částek v případě vzájemného přestupu pojištěnců. Podle tohoto výnosu ministerstva sociální péče uzavřela Ústřední sociální pojišťovna s Ústřední bratrskou pokladnou dohodu, která upravuje vzájemné vydávání převodních částek tam, kde nastal pojistný případ. Tato dohoda byla již také schválena ministerstvem sociální péče. Podle této dohody započítávají se bývalým horníkům, kteří vstoupili do invalidního a starobního pojištění, příspěvkové doby získané v bratrském pojištění hornickém do 30. září 1924 ve třídě Aa invalidního pojištění a od 1. října 1924 ve třídě D. Při přestupech zaměstnanců z invalidního a starobního pojištění do pojištění bratrského respektuje se doba invalidního a starobního pojištění tím způsobem, že tato doba započítává se do čekací doby podle zákona o bratrském pojištění hornickém a jestliže tato doba překročí čekací dobu, započítávají se zvyšovací částky podle §u 111 zák. č. 221/1924 k důchodu, který náleží z bratrského pojištění. Dr. Jindřich.

V ČEM JE TŘEBA REFORMOVAT PŘEDPISY O SOUKROMÝCH POJIŠTOVNÁCH bylo tématem přednášky, kterou proslovil dne 30. listopadu 1933 Dr. František Kubíček v rámci šestého cyklu přednášek na paměť profesora Josefa Beneše na českém vysokém učení technickém v Praze. Tato přednáška obírající se dnes tak aktuálním tématem, těšila se velké pozornosti nejen čistě odborných kruhů, ale i širší veřejnosti a jest proto vhodné, zvláště vzhledem na právě projednávané osnovy zákona o smlouvě pojistné, abychom o ní alespoň stručně referovali. Ve své přednášce zabýval se Dr. Kubíček, jak již dané téma naznačuje, de lege ferenda zákonnými předpisy, týkající se zakládání, zařízení a hospodaření pojišťoven, dozorem nad nimi, tedy vesměs předpisy veřejného práva. Tyto předpisy obsaženy jsou u nás v t. zv. pojišťovacím regulativu z 5. III. 1896 č. 31 ř. z., resp. v novém zákoně r. 1922 č. 65 Sb. z. a n., platným pro území Slovenska a Podk. Rusi. Jde tedy o platnost zákona, který byl již dávno předstižen hospodářským vývojem, čehož si byla vědoma již býv. rakouská vláda, která již v r. 1905 předložila velmi pečlivě připravenou osnovu nového zákona o pojišťovnách. Ačkoliv osnova tato se nikdy nestala zákonem, jest tak důkladně propracovaná, že i dnešnímu zákonodárci bude důležitým vodítkem při nové zákonné úpravě této materie. Osnova výslovně ponechávala volně úvaze dozorčího úřadu udělení státní koncese domácí pojišťovně a přípuštění k obchodování společnostmi cizozemských. Nová úprava otázky koncesní stala se náležením Nejvyššího správního soudu z 11. XI. 1932 č. 16905 velmi naléhavou, ježto Nejvyšší správní soud tímto náležením úplně v rozporu se svými dřívějšími nálezy i nálezy bývalého rakouského nejvyššího správ. dvoru přijal právní názor, dle něhož nemůže býti odpíráno zřízení domácí pojišťovny, ani přípuštění cizozemské pojišťovny, splní-li prostě podmínky pro zřízení pojišťoven zákonem předepsané. Řečník zdůraznil, že takové omezení rozhodovacího práva dozorčího úřadu (v daném případě ministerstva vnitra) znamená vážné nebezpečí pro domácí pojišťovací trh, který by mohl býti do té míry přeplněn pojišťovnami, že by to mohlo ohroziti i zájmy zdejších pojistníků, což přirozeně nemůže a nesmí dozorčí úřad připustiti. Je tedy reforma v otázce koncesní velmi naléhavá.

Řečník se dále v přednášce zabýval velmi podrobně materiálně státním dozorem nad pojišťovnami, kterému podléhají všechny pojišťovny ve svém hospodaření s hlediska finanční bezpečnosti a splnitelnosti svých závazků. V této věci podal řečník velmi cenný přehled o tom, jak jest otázka státního dozoru upravena v jiných státech evropských, kde téměř všude nalezneme přísnější předpisy, než jest tomu u našeho pojišťovacího regulativu. Je to především otázka zachování jmění pojišťoven pro plnění

účelů a funkcí pojistných, prohlášení nastrádaných premiových rezerv za registrované jmění fondové, zásada přednostního práva pojistníků na toto jmění za trvání a zániku pojišťoven a úprava garancí řádného provozu se stanoviska stálé splnitelnosti závazků. I když zásada odděleného a přesného vedení premiových rezerv v životním pojištění došla dostatečného výrazu v nynějším regulativu, považuje řečník za nezbytné doplnit dosavadní předpisy novými ustanoveními o zániku pojišťovny likvidací a zejména konkursem. V tomto směru žádá, aby stejně, jak jest tomu u ostatních evropských států, byla nastrádaná premiová reserva v životním pojištění považována za statek svěřený pojišťovně a aby tvořila proto v případě konkursu zvláštní podstatu, z níž by se především uspokojili nároky pojištěnců na splatné kapitály, pak čekatelské nároky ze smluv pojistných a teprve v třetí řadě ostatní věřitelé.

Tento požadavek uskutečnil také senát Národního shromáždění při projednávání obnovy zákona o pojistné smlouvě, vřadiv příslušné ustanovení do odst. 4. § 21 osnovy a přijav zároveň resoluci o zavedení zvláštních odděleně vedených rejstříků úhradových hodnot z pojišťovacích smluv, jak jest tomu u ostatních států evropských. Ústavní výbor z důvodů ne dost pochopitelných toto ustanovení pro bezpečnost a důvěru pojištění tak důležité škrtl.

V dalším průběhu přednášky upozornil řečník na nedostatek trestních sankcí pro splnění nařízených opatření dozorčím úřadem. Jest zajímavé, že naše spolkové i obchodní zákony znají jen jednu sankci — rozpuštění společnosti — tedy opatření úplně krajního rázu, ku kterému nelze již v zájmu pojištěnců prakticky sáhnouti. Zde navrhuje jest řada trestních ustanovení, jak ji uvádí osnova z r. 1905, jejíž přesné vypočtení by přesahovalo rámec tohoto referátu.

V závěru své přednášky zabýval se řečník početními podklady pro výpočet sazeb a premiových rezerv, bilancováním cenných papírů a konečně poplatky, jimiž státní správa zatěžuje pojišťovací smlouvy, které označuje řečník za velmi tíživé a zejména poplatky ze smluv zajišťovacích za přímo znemožňující zajišťování u našich domácích ústavů, čímž přirozeně odplyne mnoho peněz do ciziny.

Přednáška byla vydána též tiskem jako separátní otisk Čsl. assekurčních listů.
Dr. L. K.

POKLES NEZAMĚSTNANOSTI. Podle »Zpráv Národní banky československé« nastal ve všech státech mimo Nový Zeeland značný pokles nezaměstnanosti od počátku tohoto roku. Také u porovnání se stavem před rokem jeví se značný pokles nezaměstnanosti v Anglii, Belgii, Dánsku, Estonsku, Francii, Gdanskú, Itálii, Lotyšsku, Maďarsku, Německu, Polsku a Rumunsku a mimo Evropu v Australii, v Japonsku a ve Spojených státech amerických. Naproti tomu vzrostla nezaměstnanost proti stejnému období loňského roku v Bulharsku, Československu, Finsku, Jugoslavii, Norsku, Rakousku, Švédsku a Švýcarech, mimo Evropu pak v Kanadě a na Novém Zeelandě. Nezaměstnanosti letos od počátku roku ubývá všude bez ohledu na to, o jaký stát jde, a to měrou vyšší než je tomu obvykle vzhledem k sezonní změně jiných let. Kromě toho nezaměstnanost se za uplynulých 12 měsíců měnila zcela neodvisle od toho, jde-li o stát se stálou měnou nebo s měnou znehodnocenou.

Dr. Jindřich.

350 LET KALENDÁŘE. Na 6. leden 1934, t. j. na svátek Tří králů pro Čechy, na 12. leden pro Slezsko, na 3. říjen pro Moravu a na 22. leden 1937 pro Slovensko (resp. Uhry) připadá zvláštní jubileum: 350. výročí reformy juliánského kalendáře papežem Řehořem XIII., podle něhož nový náš kalendář nazývá se »gregoriánským«. Vlastní reforma, její důvody i historie, která také prošla známým koncilem kostnickým (reformu uvedl tam na přetřes kardinál Petrus de Alliaco a Nicolaus Cusanus), je dostatečně známa: středověcí astronomové přišli k poznání, že kalendář juliánský vypočetl tropický rok delší než ve skutečnosti je a tak oslavy rovnodennosti i všechny pohyblivé svátky na nich závislé se